

[Aksel Larsen.]

virkende Aarsag til denne Regeringens Kortsynethed eller denne tilsyneladende Forvirring i Regeringens Handlemaade i visse Forhold, der vel ogsaa nok bør berøres her. I den Henseende vil jeg minde om, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i sin Tale — og det skal man have Ret til — karakteriserede de forskellige Partier i Salen. Da det ærede Medlem sagde, at nu vilde han karakterisere de andre Partier, satte jeg mig til Rette. Jeg vilde nemlig meget gerne fra Socialdemokratiets Ordfører have en Karakteristik af Det radikale Venstre. Men det fik jeg ikke. Jeg skal helt forbigaa, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, Regeringens Hovedordfører, ikke karakteriserede det ottende Parti, det slesvigske — det kan muligvis have sine udenrigspolitiske Grunde, og saa skal det være ham forladt, selv om det ogsaa havde været interessant. Men det havde særlig været af Interesse fra Socialdemokratiets Ordfører at faa en Karakteristik af Det radikale Venstre, at faa at vide, hvad det ærede Medlem mener om dette Parti, hvorledes Udsigterne er for et Samarbejde med dette Parti her i Tinget, i det hele taget, hvad det ærede Medlem mener om Forholdene inden for Regeringen. Jeg kan ikke frigøre mig for den Tanke, som ogsaa mange andre har, at i Forholdene inden for Regeringen er i hvert Fald en hel Del af Forklaringen at finde paa Regeringens manglende Handlekraft i en Række Spørgsmaal.

Man behøver bare at betragte det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Opstilling over, hvad man har gennemført i det forløbne halve Aar. Listen var lang, og den blev delt i tre Afsnit: Mærkesagerne, som skulde gennemføres, og hvis Gennemførelse man fra Begyndelsen af Rigsdagssamlingen havde bebudet, dernæst de mere saglige Love og endelig de særlige Kriselove.

Ja, Listen var lang, men navnlig hvad Mærkesagerne angik, var den saa underlig tyndbenet og vidnede netop om, at man af en eller anden Grund ikke havde Mod til at gaa til Problemerkens Løsning, ikke havde Mod til at gennemføre Mærkesagerne. F. Eks. er Arbejdsløshedsløven og Løven om Folkeforsikring nævnt under Mærkesagerne. Hvorfor blev Flertallet ikke benyttet til at føre disse Love i det mindste frem til den oprindelige Affattelse, som de havde fra Socialministerens Haand? Vi har kritiseret disse Love meget ude i Befolkningen, og hver Gang vi kritiserede dem, blev vi fra socialdemokratisk Hold mødt med den Forklaring: Ja, det er rigtigt, at der er svage Punkter i

disse Love, men det er, fordi vi ikke havde Flertal i Landstinget, vi maatte slutte et Forlig med Venstre, og Betingelsen var, at de blev forringet. Men alle de, som paa-staaet, af Venstre indførte Forringelser er jo ikke fjernet af disse Love, bortset fra, at disse Love ogsaa paa andre Punkter kunde have været forbedret.

Ogsaa Lærlingeloven er nævnt. Den debatterede vi forleden, og min Partifælle paapegede en Række væsentlige Mangler i denne Lov, som man end ikke gennemfører i den Skikkelse, som Socialdemokratiets egen Ungdomsorganisation har krævet, rent bortset fra, at man kunde have ventet, at Lærlinges Organisationsret og deraf følgende Strejkeret principielt var blevet anerkendt.

Den kommunale Valglov blev regnet for en af de Mærkesager, der er løst, jeg kan ikke se med hvad Berettigelse. Jeg skal ikke benægte de Fremskridt, den medfører, men jeg savner stærkt en Forklaring paa, hvorfor vi ikke maatte faa 21 Aars-Valgretten, og hvorfor Skattebestemmelserne fortsat skulde bestaa i modificeret Form. Det, der var Mærkesagen ved den kommunale Valglov, var netop Valgretsaldern og Skattebestemmelserne, det var de vigtigste Anstødssten, og nu var Lejligheden der til at gennemføre Mærkesagen, men saa lod man Stenene ligge.

Og paa samme Maade med en Række andre af de her nævnte Mærkesager, hvoraf jeg kun skal tage een til. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch nævnte nemlig Ophævelsen af de frivillige Korps. Meget har jeg hørt i min Tid, ogsaa fra det ærede Medlems Mund, men nu, efter at de frivillige Korps i den hidtidige Form vel praktisk talt kan betragtes som ophævet, for de bliver det, saa at faa at vide, at man overhovedet ikke har haft nogen Angrebepunkter mod disse Korps, at man aldrig har haft noget imod disse konkrete Korps at indvende, at Ophævelsen skyldes kun en principiel Frygt for, hvad saadanne Korps eventuelt, abstrakt, kunde udvikle sig til — ja, jeg siger, det er stærkt at faa det serveret af en af de Personer, der var med i „Catilina“ i sin Tid og har været med i Bevægelsen blandt Studenterne mod Akademisk Skyttekorps.

Men lad nu det være. Hvordan gaar det med den allerstørste Mærkesag: Landstinget skal væk? Vi fik at vide, at man var naaet et kolossalt Skridt videre i saa Henseende, for den Kommission, der skal overveje dette Spørgsmaal, har i hvert Fald allerede holdt sit første Møde. Naar man skal være saa mange Maanedé om at faa det første Møde indkaldt — jeg ved ikke,